

J. Openbaring 3:20

J.1. De tekst

"Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij." (Openbaring 3:20)

J.2. Het beeld

Iemand staat buiten en hij wil binnenkomen. Hij klopt en laat op die manier aan de bewoner van het huis weten dat Hij binnen wil komen. Als de bewoner, in antwoord op zijn kloppen, de deur opent, dan zal hij naar binnen gaan.

Hij wil komen eten, hij wil samen met de bewoner eten, maaltijd houden. In het Oosten is het samen eten, het symbool voor gemeenschap.

J.3. De geestelijke toepassing

Jezus klopt op de deur van het hart en wil binnenkomen. Als iemand de deur voor Hem opent, dan komt Hij binnen

J.4. De uitnodiging is individueel

Jezus spreekt hier niet de gemeente van Laodicea als geheel aan, maar de individuele mens.

Die moet reageren. *"Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent"*

Bij het "binnen gaan" en "het maaltijd houden" gaat het ook om de individuele mens *" Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij."*

J.5. Het kloppen van Jezus

De mensen lopen weg van God, maar God zoekt ze op. Hij roept de mensen. Dat doet Hij met ieder mens. God bemoeit zich persoonlijk met elk individueel mens. Hij bepaalt de mensen bij Hemzelf en bij zijn Zoon, bij de eeuwige dingen, Hij zet ze stil, Hij laat ze vastlopen, Hij roept, Hij trekt, Hij lokt, Hij overtuigt, Hij tuchtigt, Hij waarschuwt, Hij spreekt door de natuur en in het geweten, Hij confronteert met levende christenen, Hij brengt in contact met de Bijbel, Hij zendt zijn woord, Hij spreekt tot het hart, Hij laat merken dat Hij er is, Hij bewijst zijn bestaan, Hij bevestigt het getuigenis aangaande zijn Zoon, enzovoort. Zo klopt Hij op het hart van elk mens. (Zie de hoofdstukken 1 en 2.)

We lezen in Openbaring 3 dat Jezus dat ook deed met de leden van de gemeente van Laodicea. In dit geval door het sturen van een profetische boodschap, een directe boodschap van Hem.

J.6. Jezus doet Zelf de deur niet open

Hij komt alleen binnen als iemand zelf de deur opent.

"Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen"

Als een mens opent, dan komt Hij binnen.

J.7. Is het een oproep om Jezus aan te nemen of tot toewijding?

Roept Jezus hier de mensen op om Hem te aanvaarden (Johannes 1:12), door Hem in hun leven toe te laten of uit te nodigen? Of doet Jezus hier een oproep aan ware, maar geestelijk verslachte christenen, om radicaal voor Hem te leven? Hier bestaat onder christenen verschil van inzicht over.

Sommigen zijn van mening (1) dat het hier gaat om slappe christenen die opgeroepen worden tot toewijding. Anderen zijn van mening (2) dat het hier gaat om sommige leden van de gemeente van Laodicea die beleden christen te zijn, terwijl ze dat niet waren. Ze hadden geen persoonlijke relatie met Jezus. Jezus woonde niet door zijn Geest in hen.

De argumenten voor de tweede opvatting lijken het sterkste. Dat blijkt als je naast de context (het verband) ook naar de tekst zelf kijkt. En als je de tekst bekijkt in het licht van andere schriftgedeelten.

Als Jezus niet in je leven is, dan ben je geen christen

Jezus spreekt tot mensen waarvan duidelijk is dat Jezus niet in hun leven is. Jezus staat buiten. Hij klopt en wil naar binnen. Het staat niet buiten de kerk, maar buiten het individuele leven. (Zie hierboven J.4.)

Als Jezus buiten staat, dan ben je geen christen. "*Indien iemand ... de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe*" (Romeinen 8:9).

Jezus woont in elke echte christen. "Indien Christus *in u* is ..." (Romeinen 8:10). "Christus leeft *in mij*" (Galaten 2:20). Deze mensen hebben Jezus niet (Jezus staat buiten hun leven), dus zijn ze geen christen.

Jezus binnenlaten is iets wat onbekeerde mensen nodig hebben. Bekeerde mensen die verslapt zijn in hun geestelijk leven, moeten niet opnieuw Jezus uitnodigen in hun leven, want Hij is daar al. Ze moeten zich bekeren van hun slapheid en nieuwe ernst maken met gehoorzaamheid en toewijding. Ze moeten zich afkeren van hun slapheid. "*wees dan ijverig en bekeer u.*" (Openbaring 3:19)

Beide groepen zijn blijkbaar aanwezig in de gemeente van Laodicea. De ene groep wordt opgeroepen om Jezus aan te nemen (:20), de andere om ijverig te zijn en zich te bekeren van hun slapheid (:19).

Maar hoe dan ook. De tekst zegt dat Jezus klopt en dat een mens zelf moet opendoen. Uit andere gedeelten van de Bijbel weten we dat dit zo is bij de bekering van een mens. God doet een beroep op de wil van de mens, en de mens moet zelf een keuze maken. God trekt en een mens moet zich laten trekken. Zie hoofdstuk 1. En als iemand de goede keuze maakt, dan neemt Jezus zijn intrek in zijn hart en leven. Dan heb je de Zoon en daarmee heb je het leven "*Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.*" (1 Johannes 5:12)

J.8. De deur open doen

Wat houdt dat in, de deur open doen? Het is de stap tot Jezus nemen. De Bijbel gebruikt daar verschillende woorden en beelden voor. Zie hoofdstuk 9. De Bijbel spreekt bijvoorbeeld over het aannemen van Jezus. "*Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven*" (Johannes 1:12). Het

komt er op neer dat je jezelf toevertrouwt en overgeeft aan Jezus. Eén van de manieren om die stap te nemen, is door in gebed en in geloof Jezus uit te nodigen om je leven binnen te komen als Verlosser en Heer. En als je dat doet, dan weet je dat Jezus binnenkomt. Niet op grond van gevoel of ervaring, maar op grond van zijn belofte. Immers, als wij openen, dan komt Hij binnen. "*Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen*".

J.9. Een sleuteltekst

Het is te begrijpen dat het calvinisme moeite heeft met de boodschap van Openbaring 3:20. Deze tekst past niet in de leer van het vijfpuntscalvinisme. Jezus die klopt en dan afwacht hoe er gereageerd wordt. En die afhankelijk van de keuze van de mens al of niet binnenkomt. Dat is in strijd met de calvinistische leer over de onmacht van de mens en de onwederstandelijke roeping (Zie de hoofdstukken 1 en 2).

En het calvinisme is ook tegen het aannemen van Jezus op basis van de belofte uit deze tekst. Dat vindt het calvinisme easybelievism, dedicisionism en oneprayerism. Zie bijlage D. En de hoofdstukken 9 en 12.

Daarom wordt op verschillende manieren geprobeerd om de duidelijke boodschap van Openbaring 3:20 te verduisteren, door de tekst anders uit te leggen.

J.10. Lied

+ Een bekend evangelisch kinderlied
Op basis van Openbaring 3:20.

*Je hart is net een huisje,
Waar het gezellig is
Maar 't is er nog zo donker
Er is iets dat ik mis*

*Is je deur nog op slot
Is je deur nog op slot
Van je krrr, krrr, krrr
Doe hem open voor God.
Want de Heer wil bij je wonen
En dan ben je nooit alleen.*

J.11. Het getuigenis van Corrie Ten Boom

In bijlage D is dit getuigenis al geciteerd, maar omdat het zo toepasselijk is bij de bespreking van Openbaring 3:20 volgt hieronder nogmaals een deel van het citaat.

Toen ik vijf jaar was, leerde ik lezen; ik was dol op verhalen, vooral die over Jezus. Hij was een lid van het gezin Ten Boom. Het was even gemakkelijk om met hem te praten als met mijn moeder en vader, mijn tantes of mijn broer en zusters. Hij was er ook.

Op een dag sloeg mijn moeder me gade, toen ik vadertje-en-moedertje speelde. Ze zag dat ik in mijn fantasiewereld van een klein meisje deed alsof ik op een deur klopte en wachtte ... er kwam niemand."Corrie, ik ken Iemand die voor jou deur staat en op dit ogenblik klopt."

Deed zij een spelletje met me? Nu weet ik dat mijn kinderhart al voorbereid was op dat ogenblik; de Heilige Geest maakt ons klaar om Jezus Christus aan te nemen, om ons leven in zijn hand te leggen. "Jezus heeft gezegd dat Hij voor de deur staat, en als je het vraagt, zal

Hij in je hart komen,” ging moeder verder. “Zou je Jezus willen vragen om binnen te komen?” Op dat moment ogenblik was mijn moeder de allermooiste mens ter wereld voor mij.

“Ja, Mama, Ik zou Jezus graag in mijn hart willen hebben.”

Zij nam mijn handje in haar hand en we hebben samen gebeden. Het was zo eenvoudig, en toch zegt Jezus Christus dat wij allen moeten komen, net als een kind, onverschillig hoe oud we zijn, wat onze plaats in de maatschappij of onze intellectuele achtergrond ook is. Toen Moeder er later met me over sprak, kon ik het duidelijk herinneren.

Vanaf dat ogenblik werd Jezus een grotere werkelijkheid voor me. Moeder vertelde me later dat ik, al was ik nog zo jong, voor anderen begon te bidden.

Uit het boek “In het huis van mijn Vader – de jaren voor de schuilplaats” van Corrie ten Boom. Hoofdstuk 2 met de titel “Vijf jaar is niet te jong”, pagina 23, 24